

De slitna skorna

En gång var det en kung som hade sju döttrar.

Varje morgon kom de till kungen och bad om nya skor.

De visade honom sina skor som var i ett skrämmande skick.

Kungen förstod inte hur de kunde slita ut sina skor på bara en dag.

Vad han inte visste var att döttrarna varje natt lämnade slottet genom en hemlig passage och gick till stranden där de dansade hela natten. Före soluppgången återvände de till palatset.

Kungen ville ta reda på vad som hände med skorna. Han bad en av sina tjänare att hålla vakt utanför dörren till döttrarnas rum.

Döttrarna anade oråd.

Den äldsta dottern gick ut och erbjöd tjänaren lite te. I teet hade flickorna lagt en blandning av örter som fick honom att falla i en djup sömn. Detta fortsatte natt efter natt, den ena vakten efter den andra somnade. Och döttrarna fortsatte att be om nya skor.

Slutligen sa kungen att den som kunde bringa klarhet i vad som hände med prinsessornas skor skulle få lov att gifta sig med en av döttrarna.

En ung man anmälde sig som frivillig.

På vägen till palatset hade han mött en gammal kvinna, som han bjöd på en bit bröd och en melon. Som tack gav hon honom en osynlighetsmantel, som nog kunde komma väl till pass, sa hon.

På kvällen erbjöds han, som alla andra, en kopp te av en av de vackra prinsessorna. Han tog koppen och låtsades att dricka. Sedan började han berätta en lång historia, då och då låtsades han att ta en klunk te. Han fortsatte sin berättelse men talade allt långsammare och gäspade stort. Prinsessan var ivrig att gå tillbaka till sina systrar. När hon tittade bort tömde de unga männen sin kopp i en blomkruka och låtsades slutligen somna.

Prinsessan gick tillbaka till sina systrar och de öppnade sin hemliga dörr och gav sig av.

Men den här gången följde den unge mannen efter dem, klädd i sin osynlighetsmantel.

Nästa morgon gick han till kungen och avslöjade döttrarnas hemlighet.

Nu skulle han få gifta sig med en av döttrarna! Och lyckligtvis blev en av flickorna förtjust i den unge mannen och sa att hon gärna ville gifta sig med honom.

Till allas lycka var den unga mannen skomakare till yrket. Han kunde nu göra nya skor till kungens döttrar så att de kunde fortsätta sitt nattliga dansande på stranden!

Och har de inte slutat, så dansar de väl än!